

(Забѣлѣжв. а) По нѣкои мѣста употрѣблявать и членове съ, са, со и нѣ, на, но; пръвый отъ тѣхъ види ся да е излѣзълъ отъ сей, сія, сіе, и употрѣблявать го да покаже за извѣстны близны прѣдмѣты; вторый произлѣзълъ отъ онъ, она, оно, употрѣблявать го за да покаже извѣстно далечны прѣдмѣты.)

Забѣлѣжв. б) Числително два приима слѣдъ себе члень ша; като: два-та, а двѣ и всички другы количественны приимжтъ чдень шѣ или шѣхъ; като: двѣ-шѣ, три-шѣ ияшь-шѣхъ, десяшь-шѣхъ и пр.

Забѣлѣжв. в) Слѣдъ сжщественны срѣдни въ множ. число употрѣблява ся члень ша; като: лица-ша; а слѣдъ прилагателны срѣдни въ множ. поставя ся члень шы; като: умны-шы дѣшца.

ГЛАВА ШЕСТА.

За глагола.

74. Глаголи ся наричатъ рѣчи, кои-то показвать дѣйствіе, или състояніе; като: сѣжъ, сижъ и пр.

75. Глаголи-ти по свое значеніе дѣлятъ ся на шесть строя, нарѣчены залози:

1. Глаголи ошъ дѣйствителенъ залогъ; 2) глаголи ошъ срѣднъ залогъ; 3) глаголи ошъ спрядашенъ залогъ; 4) глаголи ошъ възвращенъ залогъ; 5) глаголи ошъ взаименъ залогъ; и 6) мѣстоименни глаголи.

76. Глаголи отъ дѣйствителенъ залогъ показвать дѣйствіе, что прѣминува на другъ прѣдмѣтъ, кой-то